

[A. M. Hansen.]

det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen føjede til, at selv om der var sket en klækkelig Forhøjelse, var dette ikke fyldestgørende over for Venstres Krav. Nej, for Venstre kræver endvidere betydelige Ændringer i Lærerlønningsloven, idet Partiet foreslaar, at Staten skal udrede $\frac{2}{5}$ af Grundlønnen og hele Reguleringstillægget i Stedet for, hvad der nu er Tilfældet: $\frac{1}{5}$ af Grundlønnen og $\frac{4}{5}$ af Reguleringstillægget. Jeg ønsker hertil at sige, at for det første hører en saadan Ændring ikke hjemme paa denne Lov, og for det andet har Spørgsmaalet om Fordelingen af Statens og Kommunernes Andel i Udgifterne til Lærerløningerne været særdeles grundigt gennemdrøftet, da Lønningsloven af 1931 behandlede baade i Kommission og i Udvalg. Jeg har fra det Udvalg og den Kommission ingen Erindring om, at Venstre dengang stillede Krav om, at Staten skulde overtage en større Part af Udgifterne til Grundløn og Reguleringstillæg — i hvert Fald er det da en Kendsgerning, at Venstre stemte for Loven sammen med os andre. Det forekommer mig derfor, at der ikke er meget Hold i Venstres Krav nu, saa meget mindre som Kommunernes Udgifter til Skolen, herunder ogsaa til Lærerløningerne, for en meget stor Dels Vedkommende vil blive refunderet af den kommunale Udligningsfond. Jeg er vel klar over, at der er mange Kommuner, som ikke magter de Opgaver, der paahviler dem, men det er jo netop ud fra den Betragtning, vi har faaet en Lov, der flytter Byrderne fra de vanskeligt stillede Kommuner over til de mere velhavende Kommuner, nemlig Loven om den kommunale Udligning. Det her foreliggende Lovforslag giver derfor ikke Anledning til i saa høj Grad at henvise til de vanskeligt stillede Kommuner.

I Forbindelse med det økonomiske Spørgsmaal omtalte det ærede Medlem de private Skolers trange Kaar, og her stiller Venstre jo ogsaa et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at Tilskuddet til de private Skoler paa Landet forhøjes med 25 pCt. Ogsaa her stiller Venstre altsaa Forslag om en Ændring, der maa foretages i en hel anden Lov. Vi har fra vor Side altid vist Villighed til at yde Støtte til private Skoler. Den Ordning, disse lever under, hviler paa Lov Nr. 675 af 1919. Jeg gør i Parentes opmærksom paa, at der i Venstres Forslag er en Trykfejl, idet der staar Nr. 625; men det har ikke noget at sige, for Bestemmelsen vil jo blive stemt ud, haaber jeg da. Loven af 1919 gaar ud paa, at Staten yder de private Skoler et Tilskud pr. Barn svarende til,

hvad Statens Udgifter til Folkeskolen beløber sig til pr. Barn — for Tiden andrager det nogle og halvtreds Kroner —, og denne Ordning har, som sagt, bestaaet siden 1919, og jeg kan ikke huske, at Partiet Venstre i de Tider siden, da det havde Magten dertil, har ændret noget ved disse Bestemmelser. Det forekommer mig i sig selv søgt, at det ærede Medlem stiller et saadant Ændringsforslag til dette Lovforslag, hvor det jo slet ikke hører hjemme.

Dette var de økonomiske Krav, som Venstre stiller, og jeg finder ikke her en virkelig Begrundelse for Partiets Modstand mod det foreliggende Lovforslag.

Det næste Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen omtalte, var Formaaalsparagraffen. Jeg kan med min bedste Vilje ikke se, at dette Spørgsmaal kan være stort nok til at hindre Venstre eller de Konservative i at stemme for Lovforslaget. Det er jo dog kun et Krav om Ord, om en Formalitet, eftersom der i Bemærkningerne til Lovforslaget staar, at Folkeskolen skal hvile paa Kirkens Grund (*Christmas Møller*: Hvorfor vil De saa ikke gennemføre det?) . . . og naar der tydelig staar i Lovforslaget, at Kristendomsundervisningen i Folkeskolen skal være i Overensstemmelse med Folkekirkens evangelisk-lutherske Lære. Ja, jeg vil paa min Side gerne spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der jo altid har saa travlt med at afbryde: Hvorfor vil det ærede Medlem have, at der skal staa „paa Folkekirkens Grund“, naar der udtrykkelig staar, at Undervisningen skal være efter Folkekirkens evangelisk-lutherske Lære? Venstres Krav er en Strid om Ord, en Formalitet, der ikke har nogen reel Betydning, og for øvrigt kunde jo det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen have faaet de ønskede Ord med ind, hvis man saa vilde have stemt for Loven.

Der er saa Bestemmelsen i § 8, Stk. 2, om, at den Sognepræst, der har Tilsyn med Religionsundervisningen, skal have Lejlighed til at afgive Erklæring om Planen for denne Undervisning og det egentlige Tidsalt dertil. Her var det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen ligefrem forarget over, at en tilsvarende Bestemmelse ikke findes for København. Men det ærede Medlem ved jo godt, hvorfor dette ikke er Tilfældet. Det er, fordi man i København ikke har noget gejstligt Tilsyn ved Religionsundervisningen, og det har det ærede Medlem og hans Parti jo selv stemt for, at der ikke skulde være, da Tilsynsloven blev vedtaget. Derfor er denne Forargelse fra det ærede Medlems Side ganske fejl plaaceret. At man